

SAUNA

Agáta

Když brečíš tak, že se na chvíli zaraziš a přemýšlíš, jestli jsi to vůbec ještě ty nebo jestli do tebe vstoupil někdo cizí, je nutný se sebrat a násilím se dovlíct někam ven. Před lety, když jsme se s Michalem rozešli poprvý a já řvala tak, že jsem se celá obrátila naruby, mi osud do cesty přihřál saunu. Těžko říct, jak by to se mnou dopadlo, kdybych se nenaučila ty nejhorší časy rozpouštět do dřevěný lavičky.

Nikdy předtím jsem do sauny nechodila – a) vedro, b) humusný nahatý chlápce, c) odporný nahatý ženský, d) vedro, e) obézní nahatá já. Ale Šárka, který jsem se tehdy držela jako klíště a šla bych s ní třeba i do kina na *Babovřesky*, zkrátka saunu miluje, a pokud jsem na ni nechtěla čekat v šatně, musela jsem jít taky. Brzo se ukázalo, že lepší lék na sračky neexistuje.

Vedro... jo. Vedro je tam takový, že nedokážu myslet na nic. Můžu celý den řešit, proč se mnou nikdo nevydrží, vzpomínat na křivdy ze školky a na tu divnou věc, co jsem někomu v roce 1999 řekla na chodbě ZŠ. Můžu celý den na internetech stalkovat tu jeho novou holku a marně hledat aspoň kousek něčeho, proč by ji měl každej a zcela objektivně nesnášet. Ale jakmile si vylezu na nejvyšší lavičku v sauně, všechno zmizí. S každou další minutou je i čím dál víc jedno, jak u toho vypadám – a to jsem běžně zvyklá řešit, jestli v tom tričku nemám tlustý předloktí (mám).

Copyright © Anna Vodrážková, 2018

Copyright © Jiří Vaněk, 2018

Copyright © Pet Cífk, 2018

Illustrations © Nikola Logosová, 2018

© NAKLADATELSTVÍ XYZ, 2018

ISBN 978-80-7597-051-0

Můžeš klidně vypít sud vína, vykourit dva kartony za večer a cestou domů to vzít přes mekáč. Můžeš vykoupit svého Vietnamce a sebenenávist zapíjet dvoulitrovou Fantou. Můžeš se do svítících displejů mobilu a notebooku dívat třeba 48 hodin bez přestávky. Ale když se to v neděli vypotí v sauně, tak tomu *ohmygod-somuchwellness-zen* pocitu nezabrání NIKDO.

V nejhorším stavu jsem chodila snad 4x týdně. Pak stálo jednou. Včera se Michal (znovu) odstěhoval a já cítím, že je nejvyšší čas si koupit permanentku a naložit se do finský, dokud nevyroním všechny případný slzy a budu moct odejít do kanclu, aniž by hrozilo, že se o mých failech bude mluvit i dole na vrátnici.

SPÁNEK

Marťas

Miluju spání. Už od malinka jsem byl schopen spát takřka v libovolné situaci. Zatímco mí spolužáci v první třídě v autobuse cestou na školu v přírodě blili do pytlíků s řízkama, co jim usmažily maminky, já spokojeně chrupkal. Vydrželo mi to do dospělosti: během letu do Indie jsem spal tak zkrouceně, že se moje fotka, podobná ruskejmu mužikům ožralejm do jogínský ohebnosti, dostala až na 9gag.

Navíc se k tomu pak přidalo spání s někým. Teď vůbec nemyslím sex, myslím spokojený, klidný spání s jinou lidskou bytostí, co hřeje. Ať už to byly holky, se kterejma jsem byl před Terezou, ať už ta lidská bytost byla Tereza, nebo, co bylo pak asi úplně nejlepší, ať už ta lidská bytost (spíš bytůstka) byl Tibor, co se nám potom narodil. Mít svoje lidský mládě v náručí a spokojeně spát. Jenže Tereza je pryč, Tibor s ní, oba v nějaký slovenský prdeli, už nevím, jestli se to jmenuje Bratislava nebo Medzilaborce, musel bych to dohledávat, nechce se mi.

Takže jediná bytost, která se mnou poslední dobou občas pospává, je kocour Matouš. Stejně ale spím pořád dobře. Přitom spousta lidí, co je podobně jako já objektivně v prdeli, říkaj, že maj s usínáním problémy, a proto pijou. Respektive já aspoň nepotkávám lidi, co jsou v prdeli, a nepijou. Pijou, aby usnuli, protože jinak se převalujou, usnout nedokážou, jen když se vykomatěj do hoven. Snažim se jim

vysvětlit, že by místo věčného chlastání mohli zkusit třeba pravidelnej režim a jít si přes den zaběhat, ale vysvětluj něco ožralýmu hostovi v baru. Nadšeně kejvne a zejtra mu to všechno nemilosrdně překryje milosrdný okno.

Navíc mám pocit, že se blbě usíná lidem, co se nemají rádi, co si něco vyčítají, co nejsou srovnaný. Jako jasně, že jsem v píči, ale *I did my best*, všechna rozhodnutí, co jsem udělal, byla ta nejsprávnější, k jakým jsem v daným místě a čase dokázal dospět. A na tom, že jsem v hajzlu, se významným způsobem podepsali zejména jiný lidi a jejich rozhodnutí, do kterých jsem jaksi neměl co kecat. (Teda hovno jiný lidi, hlavně ta píča Tereza a ten zmrdr Robert.)

Prostě když se nad tím zamyslim, připadá mi, že rozdíl mezi mnou a hostama v mym baru je ten, že já jsem sám se sebou vlastně hodně rád. A kdy jsi sám sobě bliž, než když spíš?

A ještě jeden důvod asi existuje, proč dobře usínám. Sebevražda prostě nepřichází v úvahu; kdyby se Tibor jednou dozvěděl, že si to jeho fotr hodil, asi by mu to ve zdravým vývoji moc nepomohlo. Ale kdyby zjistil, že jeho táta normálně umřel... A když jde člověk spát, je tam přece ta svůdná naděje, jasně, že malá, ale pořád tam je, že se zejtra nevezbudí.

ŽE TO MÁM ZA SEBOU

Daniel

Bylo to už ve strašlivejch hovnech. Samej stres. Už jsem se bál cokoliv říct, aby nebyl zase oheň na střeše. Aby zas nevytlitla z kůže kvůli úplný píčovině, který bychom se dřív zasmáli – teď ale byla kdejaká drobnost jistější rozbuškou hádky než dotaz, jestli nemá krámy.

Už jsem ani nemohl pořádně spát. A když jsem náhodou usnul, probudil jsem se akorát celej zpocenej a nasranej, že z týhle slepý uličky, naplněný její podivnou frustrací, není úniku. Že ji neukonejšim, nepřemrdám ani jakkoliv jinak nerozptýlím do oukej stavu. A že když budu chtít něco řešit, beztak mě odpálkuje, ať to nedělám ještě horší a nenervuju ji. Prostě sračky. Nerozumim tomu, jak je možný dotlačit vztah během jednoho jedinýho roku ze stavu blažený zamilovanosti do stoupy, ve který byste utopili hovnocuc. Jasně, neházíme po sobě popelníky ani si nenadáváme do kund, ale propast mezi náma má hloubku Mariánskýho příkopu – a Lucina každej den usilovně kutá a kutá, aby ho ještě víc přiblížila zemskému jádru. Prostě sračky.

Prej to není ono. Prej neví, co chce, ale rozhodně ne tohle. Má mě ráda, ale nezvládá se mnou nadále fungovat, což je informace podobná té, že jste se sice vyléčili z rakoviny, ale během bujarý oslavy jste zvládli chytout AIDS. Obvyklý kecý, jako že chyba není ve mně a že rozhodně teď nechce někoho mrdat, *included*. Megasračky.